

[Socialministeren.]

stration paa dette Omraade, men det vil jeg gerne forhandle om, hvis der overhovedet bliver Tale derom. Den ærede Ordfører endte imidlertid med at meddele, at der ikke vilde blive gjort noget fra den Side før i Forbindelse med den Socialreform, jeg om et Øjeblik skal komme til.

Den ærede Ordfører for de Konservative udtalte dernæst, at han ved en Inspektion fandt Stederne langt bedre, end han i Forvejen havde tænkt sig. Det er mig umuligt at vide, hvor skrækkelige den ærede Ordfører i Forvejen havde tænkt sig, disse Herberger var; jeg har ogsaa været der, og jeg maa tilstaa, at hvis den Udtalelse, at den ærede Ordfører fandt Stederne langt bedre, end han havde tænkt sig, skal være Udtryk for, at han er tilfreds med dem, er han mere nøjsom, end jeg er. Jeg finder de Steder overordentlig uhyggelige, saaledes som jeg nærmere har dokumenteret det gennem det, jeg før oplæste.

Endelig udtalte det ærede Medlem, at den offentlige Mening Indflydelse har stor Betydning, saa hvis der var noget alvorligt at anke over, vilde det nok komme frem. Det forbavser mig, at en fremtrædende Mand, der har naaet en relativt anselig Alder, saaledes som det ærede Medlem, vil staa op her og tale om den offentlige Mening i Forbindelse med en Sag som denne. Jeg tror ikke, jeg behøver at sige mere end det, men hvis det ærede Medlem tror, at han kan faa den offentlige Mening, det vil sige Pressen, til at interessere sig for Herberger for hjemløse, vil jeg bede ham begynde med „Dagens Nyheder“. Saa vil jeg give ham Ret.

Heller ikke den ærede Ordfører for de Konservative fandt Øjeblikket betimeligt. Nej, det er det jo aldrig, men han føjede dog til, at selv om denne Sag burde løses sammen med Socialreformen, vilde han have ønsket, at det havde været muligt at gennemføre Socialreformen. Hvis der blandt alle disse hypotetiske Sætninger ligger noget som helst om, at det skulde være Socialreformen just i den Form, hvori den blev fremsat i 1929, ved den ærede Ordfører for de Konservative meget vel, at jeg har erklæret mig villig til at forhandle ogsaa om det økonomiske Spørgsmaal; som sagkyndig kan jeg med god Samvittighed hævde, at den Socialreform, man vil kunne faa, er der al mulig Grund til at tro vil blive billigere end den nuværende Udvikling, hvis den fortsættes ret længe, medmindre man bevidst har til Formaal at overtræde Grundlovens Bestemmelse om, at man her i Landet ikke

skal komme til at sulte ihjel, hvis man ikke selv foretrækker det. De økonomiske Forhold kan altsaa efter min Mening ikke forhindre det, og hvis Finansministeren var til Stede her i Dag, vilde han sige: Selvfølgelig skal dette Lovforslag gennemføres. Det er ikke noget, jeg alene siger, det er noget, jeg ved.

Efter den Forhandling, der har fundet Sted, gaar jeg ud fra, at det ikke er Meningen overhovedet at gøre noget ved dette Lovforslag. Men det kan ikke paa nogen Maade strande paa mig; alt, hvad der kommer frem i Udvalget, skal jeg med Glæde forhandle om. Det forekommer mig, at Forholdene her alligevel er saaledes, at man ikke kan være bekendt, naar der foreligger en enstemmig Betænkning fra Folk, som er kendt med Sagen, at afvise den paa den Maade, hvorpaa det hidtil er sket; saa maa man hellere tage lidt længere Tid til at drøfte det Spørgsmaal, herunder naturligvis ogsaa Venstres Forslag, som langt fra er tilstrækkeligt, og det af Kirkeligt filantropisk Forbund fremsatte Forslag, saaledes at der dog maaske til syvende og sidst kunde komme noget ud af det, noget, som virkelig kunde siges at øve Indflydelse paa disse Forholds Ordning, uden at skade det private Initiativ, hvad jeg ikke har til Formaal, men til Gavn for de Institutioner, som nu i de allerfleste Tilfælde har mindre gode Forhold, ikke fordi de ikke gerne vil have dem bedre, men fordi de økonomisk er for daarligt stillet til at have dem gode. Jeg haaber altsaa, at Forhandlingen skal vise, eventuelt hvis man vil undersøge disse Hjem her i Hovedstaden i hvert Fald, at der er Grund til at gøre betydeligt mere paa dette Omraade, end i alt Fald Venstres ærede Ordfører kunde faa Øje paa.

Jensen-Stevns: Jeg vil gerne begynde med at rette en Misforstaaelse, som den højtærede Socialminister øjensynlig gjorde sig skyldig i. Den højtærede Minister udtalte sin Forundring over, at jeg i mit Indlæg havde lagt betydelig Vægt paa Erklæringer, der forelaa dels fra de samvirkende Sogneraadforeninger, dels fra Amtsraadsforeningen. Den højtærede Socialminister nævnte i denne Sammenhæng, at jeg var jo Medlem af Købstadforeningens Bestyrelse, og han troede, det var i den Egenskab, jeg optraadte her. Det er imidlertid en Misforstaaelse af den højtærede Socialminister. Som det for et Øjeblik siden blev nævnt af den højtærede Formand, er jeg det syvende Medlem for anden Landstingskreds. Jeg er altsaa valgt for at repræsentere denne Kreds' Vælgerbefolkning som Helhed, og